

NE NE NE NE NE NE NE **HERGÉ** LN LN LN LN LN LN LN LN

NHỮNG CUỘC PHIÊU LƯU CỦA TINTIN

ĐỀN THỜ THẦN MẶT TRỜI

ĐỀN THỜ THẦN MẶT TRỜI

Tại phòng cảnh sát trưởng
ở Callao, Peru...

Haddock, thuyền trưởng tàu biển
đường dài, và nhà báo Tintin hả? Ủ
đúng rồi! Cảnh sát ở Saint-Nazaire đã
báo tôi là họ sẽ đến... Cho họ vô đi...

Thưa các ông, theo tôi hiểu, tình hình có thể
được tóm gọn như vậy: ông Tournesol, bạn
các ông, đã bị bắt cóc, và các ông có những
lý do chắc chắn để tin rằng ông ấy đang ở
trên tàu hàng Pachacamac mà nay mai sẽ
cập cảng Callao. Có đúng vậy không?(1)

Đúng vậy.

Tốt! Vậy thì, các ông à, chúng tôi
sẽ cho lục soát tàu ngay khi chiếc
Pachacamac vô bến. Nếu quả thật
bạn các ông có trên tàu, ông ấy sẽ
được trao lại cho các ông ngay
tức thì. Vậy chúng ta chỉ còn...

Kìa, có một người thổ dân chạy trốn...
Ai đó đã theo dõi ta...

Chắc cậu đã nhìn lầm rồi...

Không, không, tôi thấy rõ
ràng có một thổ dân nhìn qua
song cửa. Anh ta đã biến mất
vào các bụi cây ấy...

Chà! Có gì quan trọng đâu! Những
gì chúng ta nói có phải chuyện gì
tuyệt mật đâu...

Thôi, đừng nghĩ tới vụ đó nữa.
Thay vào đó, cho phép tôi mời các
ông một ly rượu nho pisco của nước
tôi, để ta cùng uống chúc sức khỏe
ông Tournesol bạn các ông.

Vài phút sau...

May quá! Chúng ta sắp gặp lại ông bạn già Tournesol rồi. Ài chà! Pisco, thứ rượu pisco đó đúng là tô điểm thêm cho ngày đẹp nhất trong đời tôi. Và sau đó, mọi thứ đều ổn! Mọi thứ đều rất ổn!

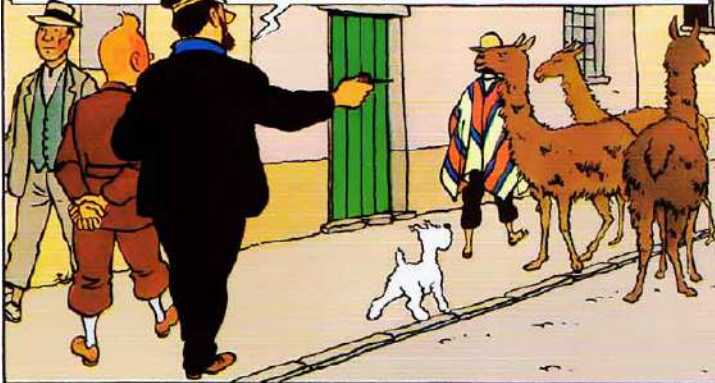

Nè anh bạn, chớ có làm cái mặt đó mà. Ta sẽ nhanh chóng gặp lại Tournesol: vậy là mọi thứ đều rất ổn!

Ờ, mọi thứ đều rất ổn... Tuy nhiên, như ông thấy đó, ta đang bị theo dõi...

Ái chà chà! Có gì quan trọng đâu! Thay vào đó, hãy nhìn quanh cậu kia. Cảnh đẹp như tranh: những thổ dân, những sắc mặt, những lạc đà không bướu kia...

Lêu lêu lêu... Lạc đà nhỏ xinh ơi! Lạc đà bé bỏng dễ ưa chưa kia...

Ừa đâu? Nó to đùng mà.

Coi chừng đó, ông à!

Sao chứ? Ta có sắp ăn thịt cái con lạc đà không bướu của cậu đâu, làm gì có?

Heng, lạc đà nhỏ gan dạ của ta, hãy nói là mi đâu có sợ ông thuyền trưởng Haddock già đời, tốt bụng này...

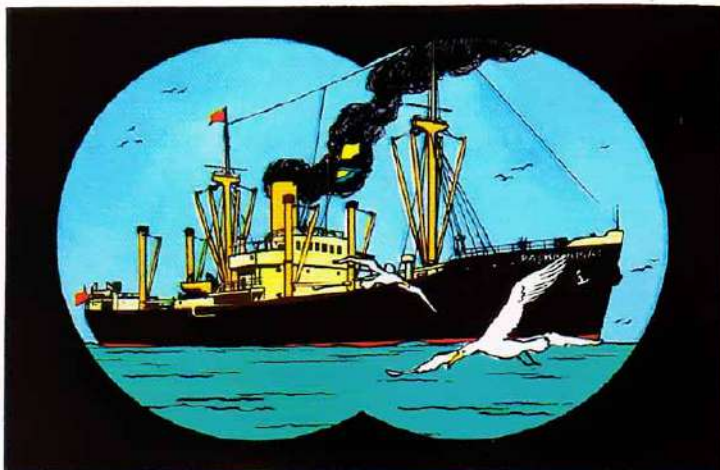
Lạc đà luôn làm vậy khi nổi giận đó, ông à...

Cứ xử vậy đó hả!

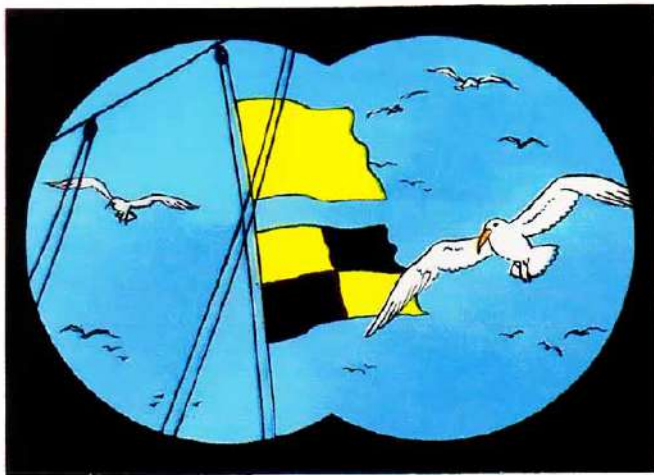

Đồ thú dơ bẩn, bắt nhả sấm sét Brest ơi! Ai là kẻ đã tạo ra những con thú như vậy chứ!

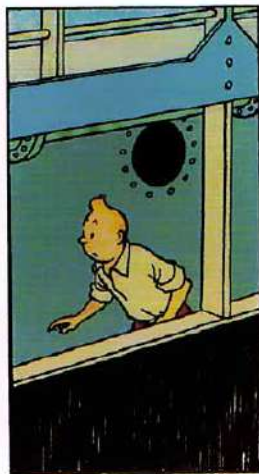
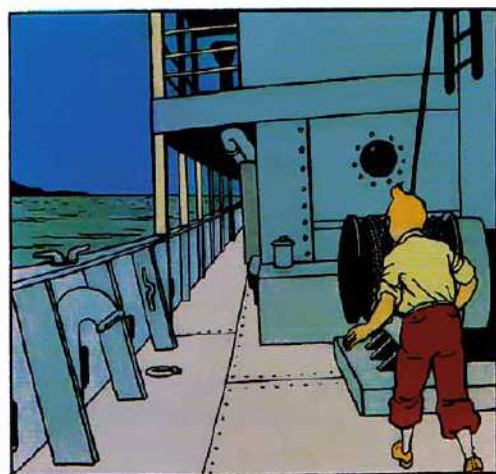
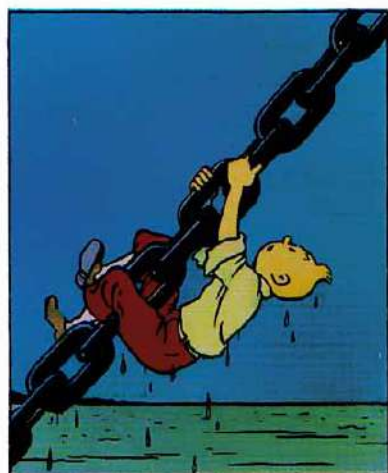
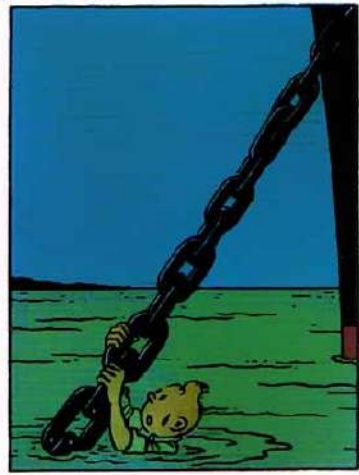

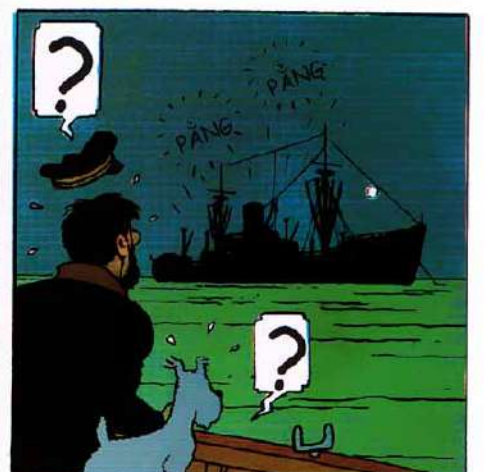

1. Quechua là một ngôn ngữ bản địa được nói chủ yếu ở vùng Andes của Nam Mỹ. Người Inca cũng nói tiếng Quechua.

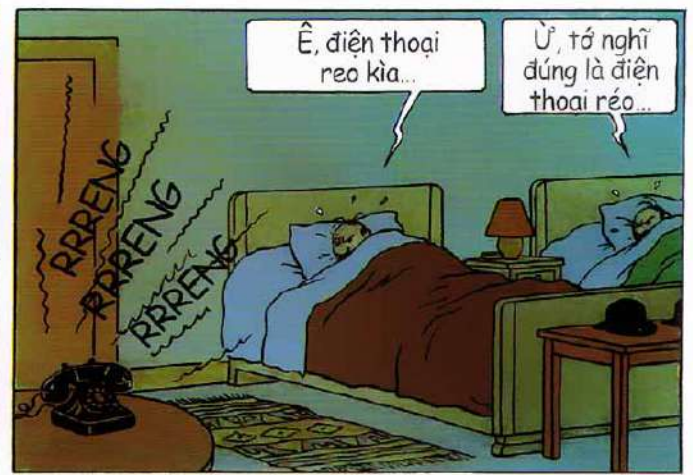

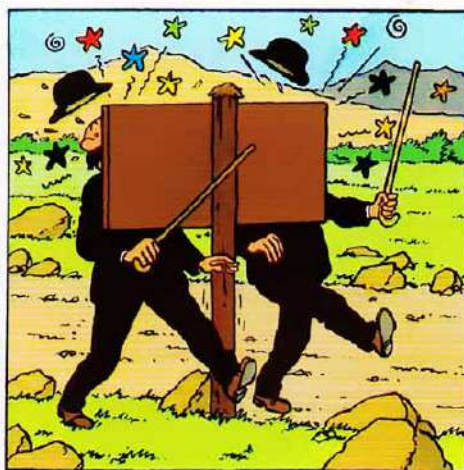

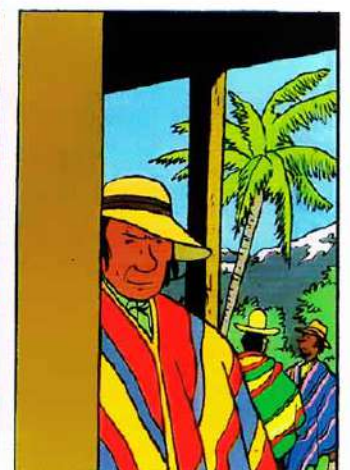
1. Ai đó? (tiếng Tây Ban Nha)
2. Có chuyện gì vậy, Chiquito? (tiếng Tây Ban Nha)
3. Không có chi, chắc là con mèo thôi... (tiếng Tây Ban Nha)

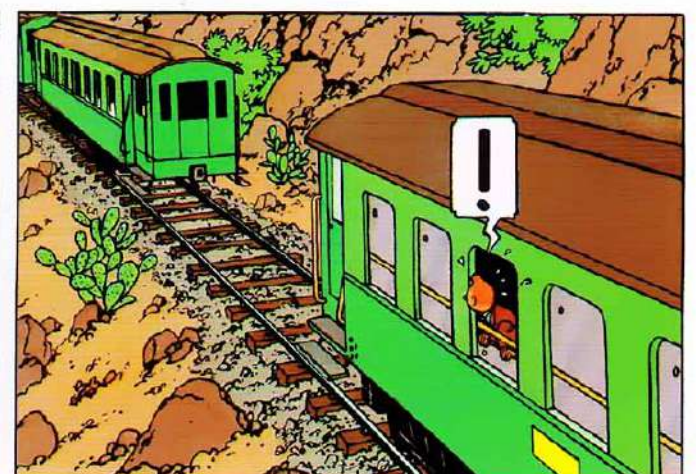
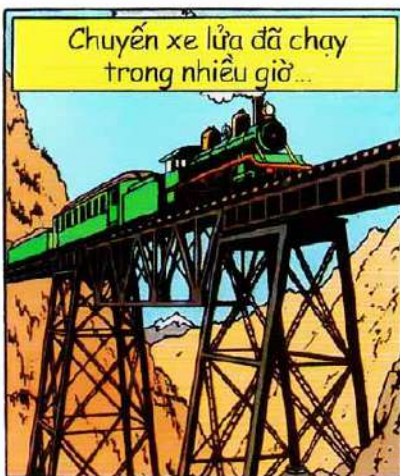
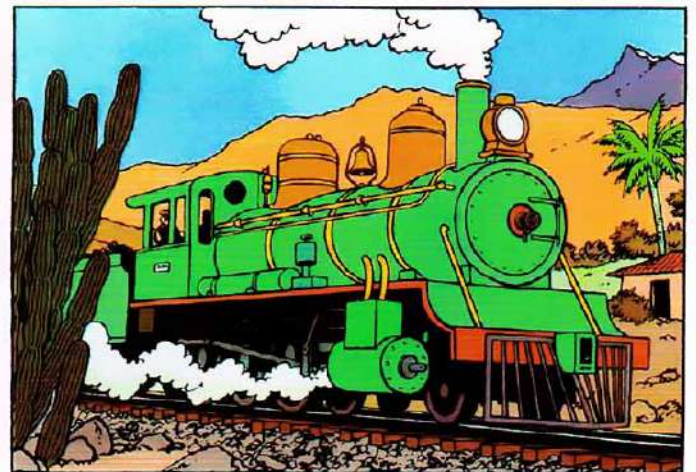
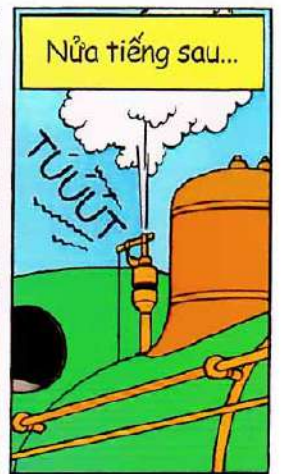

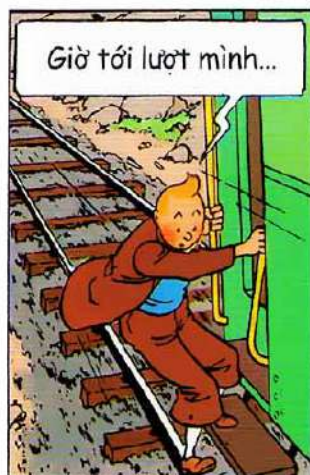
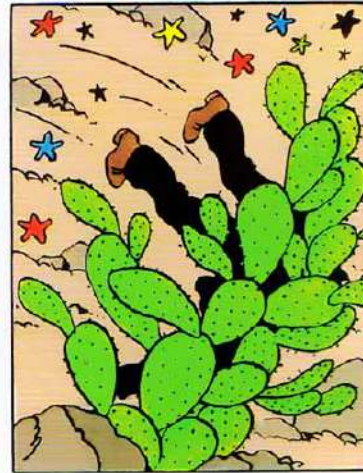
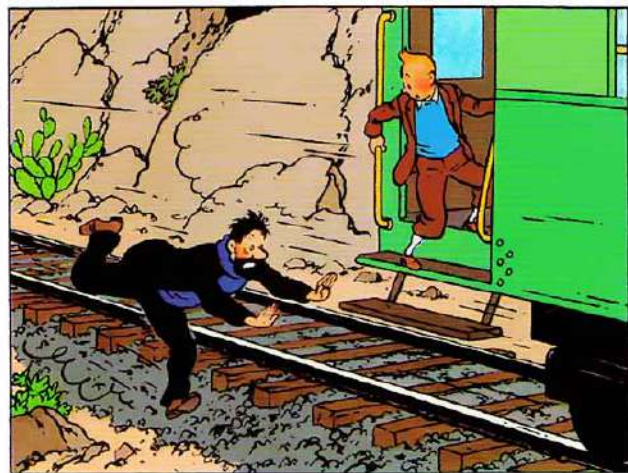

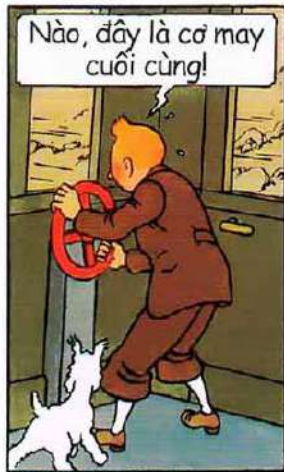

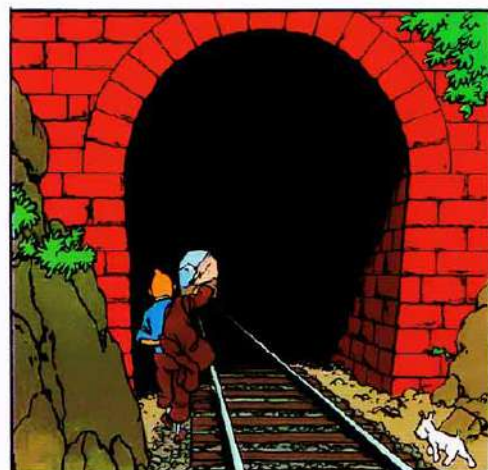
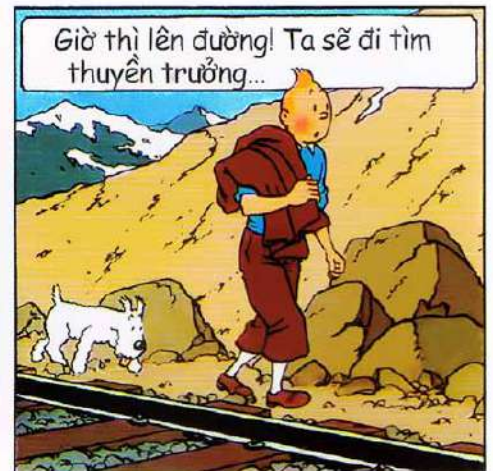
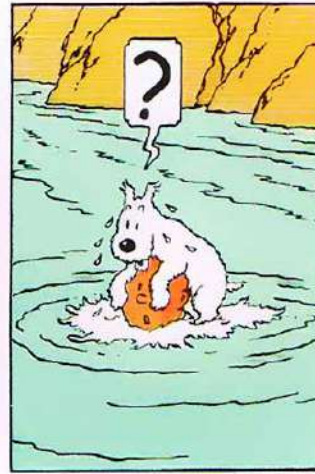

Cậu ta kia!

Ông ấy kia!

Bình yên vô sự!
May ơ là may!

Ê, kia! Dừng lại! Đứng lại, dừng lại đi!

Các ông đã ở trên cái toa bị đứt rời khỏi đoàn tàu? Và các ông đã kịp nhảy ra ngoài? May quá là may!

Tôi là trưởng trạm ở ga kế tiếp... Khi tàu đến, chúng tôi thấy nó bị thiếu một toa... Tôi rất tiếc: đây là lần đầu có tai nạn xảy ra trên tuyến đường này!

Tai nạn à? Ông nên nói đó là một vụ mưu sát...

Mưu sát á? Coi kia, chuyện đó thật kỳ quặc!

Nhưng nó là vậy đó! Thôi, đừng phí thời gian nữa: ông có thể đưa chúng tôi tới Jauga không?

Vài giờ sau, ở Jauga...

Một quý ông thấp người, đeo kính và có chòm râu cằm màu đen? Ừ, hình như là... Chờ chút... Ông ấy đi cùng mấy người da đỏ, đúng không?

Tức là ông ấy đã bị mấy tay da đỏ bắt giữ. Ông bạn chúng tôi đã bị bắt cóc mà...

Bị người da đỏ bắt cóc ư? Tôi... À hèm... Vậy đó không phải là người máy ông tìm đâu... Quý ông mà tôi vừa nhắc tới tỏ ra sẵn lòng đi theo mấy người da đỏ kia...

Dĩ nhiên rồi, ông ấy bị đánh thuốc!

Ông nghĩ vậy sao? Không, ít có khả năng lắm... Nhưng giờ tôi nghĩ lại rồi, tôi nhớ là... Đúng rồi, ừ, quý ông mà người ta trông thấy có vóc người cao lớn, tóc vàng, mày râu nhẵn nhụi...

Nhưng mới nãy ông vừa nói là...

Tôi đã lầm lẫn, có vậy thôi! Rất tiếc, tôi không thể giúp gì được cho các vị... Thưa quý vị, cuộc nói chuyện chấm dứt ở đây!

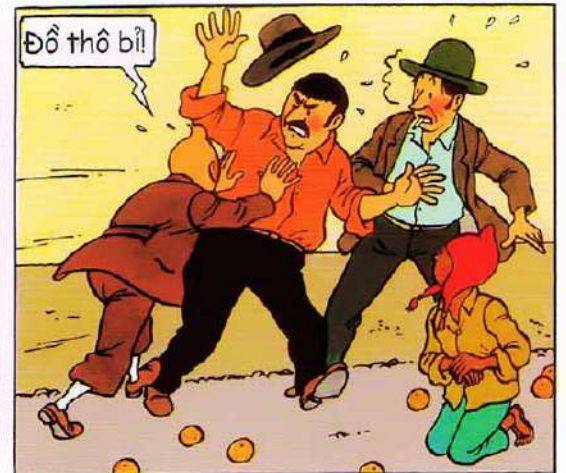

Lạ quá! Sự trở mặt của cảnh sát trưởng có ngụ ý gì đây? Có thể nói là hắn ngại bị dính dáng tới vụ này. Liệu có phải hắn sợ người da đỏ?

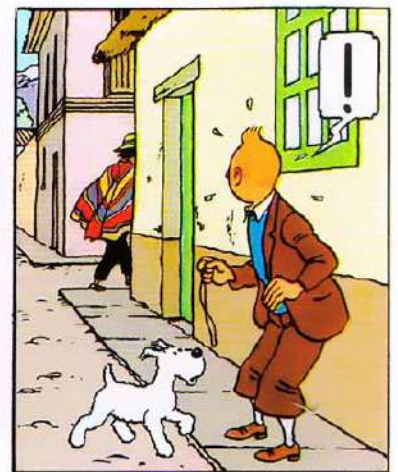

Chỉ còn cách này thôi: mỗi người sẽ chia nhau đi hỏi vài người bản xứ...

Đồng ý... Hẹn gặp nhau ở trước nhà ga, sau một giờ nữa...

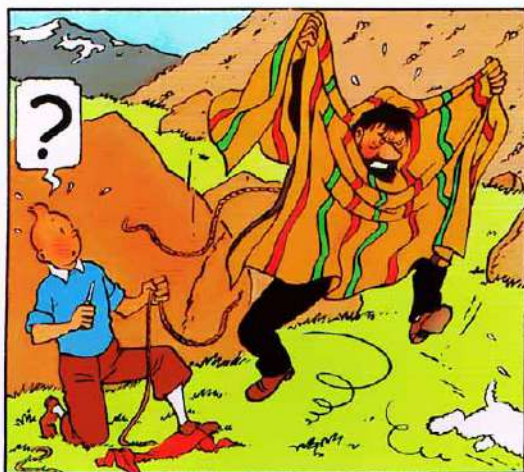

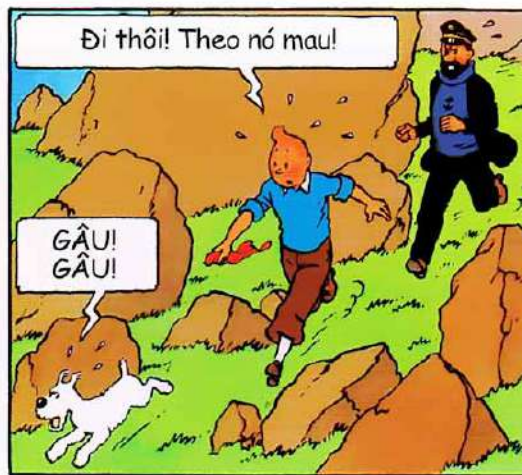

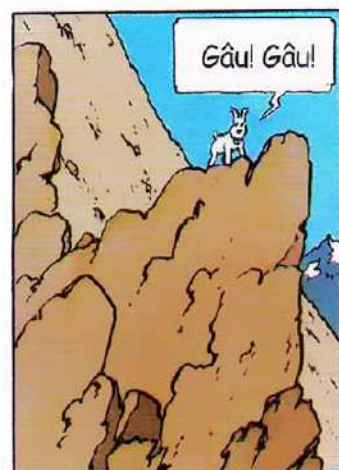

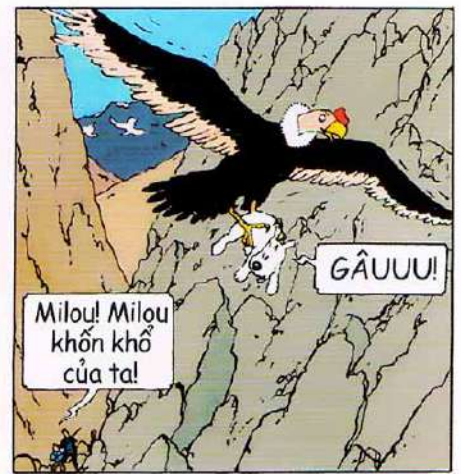

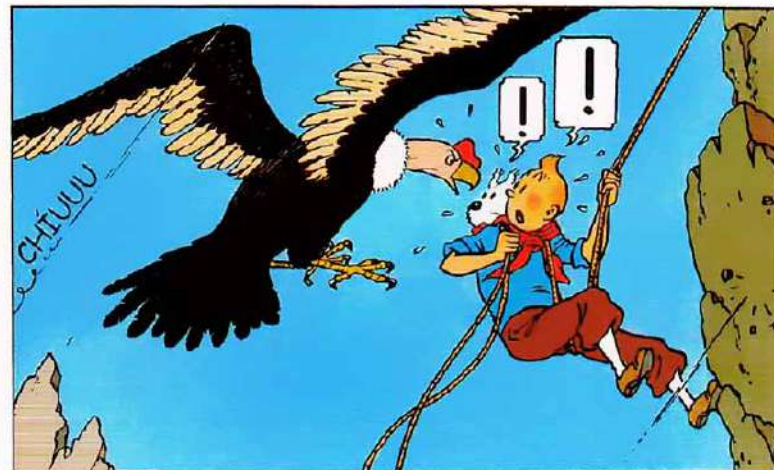

Chà, Zorrino à, đúng là có một ông thân họ mạng cho mấy kẻ mê rượu mà...

Ông có bị sao không, thuyền trưởng? Không à? Càng tốt! Dù ông không có ý, tôi nghĩ ông đã loai hẳn lũ vô lại ấy khỏi chúng ta... Giờ ta phải trở lên trên ấy... Đi được chứ?

Ừ, ừ...

Nhưng tôi nhớ ra rồi: Milou đâu? Đã một lúc rồi, tôi không còn thấy nó ở bên chúng ta... Milou? Milou ơ?

Milou! Milou!! Nó đi đâu mới được chứ?

Ồi, Milou tử tế! Nó vừa tìm ra cái nón lưỡi trai của thuyền trưởng nè...

Tìm lại được nón của ông là tuyệt rồi. Nhưng ta đã xui xẻo mất hết lạc đà khổng bầu, vậy nên chẳng còn lương thực và đạn dược...

Sao, hết đạn rồi ư?

Về chuyện đó thì yên tâm đi. Nhìn nè: tôi còn hai hộp đạn trong túi!

May quá! Nếu vậy, khi cần, ta có thể sống bằng cách săn thú. Và hãy giữ kỹ tờ báo này để có thể dùng nhóm lửa.

Sau nhiều giờ đi bộ...

Kìa, nhìn xem. Mai ta sẽ vô khu rừng rậm nguyên sinh đó...

Đền thờ Mặt trời ở trong khu rừng đó sao?

Không, thưa ngài, vẫn còn xa lắm. Phải băng rừng, rồi còn những núi cao nữa...

Ngàn lần chết tiệt! Chuyện đó chẳng bao giờ kết thúc sao? Tôi đã bắt đầu chán ngấy cuộc đi chơi núi nhỏ nhỏ này rồi!

Dừng lại! Nhìn kìa: một cái hang! Hay ta dừng lại và qua đêm ở đó?

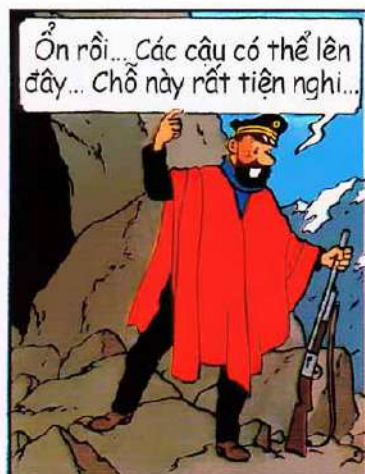
Cũng được, nhưng...

Yên tâm đi! Trước hết, tôi sẽ lên liếc qua xem sao...

Ổn rồi!

Ổn rồi... Các cậu có thể lên đây... Chỗ này rất tiện nghi...

Sao vậy? Mặc gì mà các cậu khoa tay múa chân như vậy chứ?

Sao? Cái gì? Nói gì chứ? Hết lớn lên, tôi không hiểu gì ráo!

Cái gì? Hết lớn hơn nữa đi, sấm sét Brest ời!

Có con gấu! Đứng sau ông kia!

!!!

Ngày hôm sau...

Ổn chứ, thuyền trưởng?

Không, chẳng có gì ổn hết! Có thể nói là cái xứ sấm sét Brest ời này thật sự chỉ có toàn muỗi thôi!

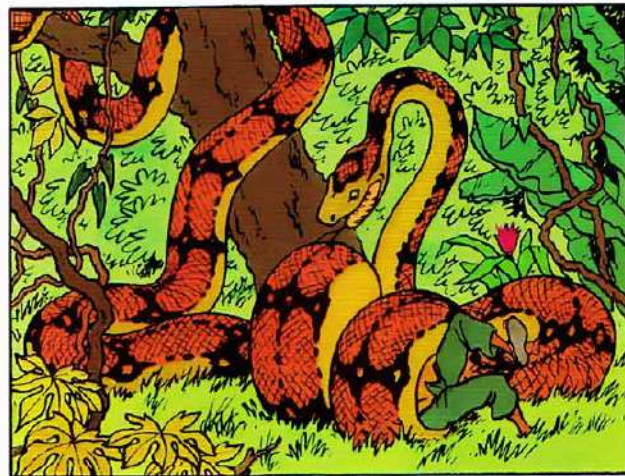
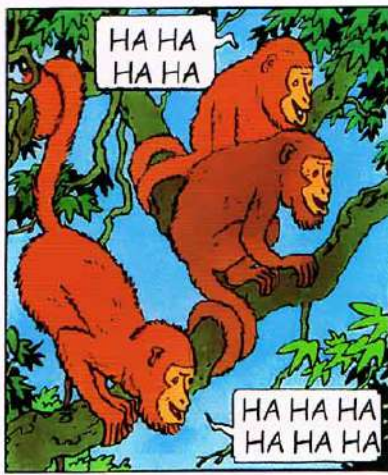
Ngàn triệu lần chết tiệt! Đồ nè, con vật khốn kiếp!

HA HA HA
HA HA HA

HA HA HA HA
HA HA HA HA

!

Cút đi, đồ
mũi bư
bốn chân!

Ông yên tâm đi: Đó chỉ là một
con thú ăn kiến lớn, gan dạ tới
chào ông buổi sáng thôi.

Kiến bu ông, thú ăn
kiến tới ăn chúng
thôi...

Và nhiều ngày trôi qua...

Kìa, sắp tới sông lớn. Ta phải
qua sông...

Bằng cách nào?
Bơi qua à?

Lũ bản thủ!

Các ngài đợi ở đây... Lát nữa
Zorrino trở lại...

Được rồi...

Lạ quá, có nhiều thân cây trôi
trên sông...

Thân cây hả? Chớ có tin
vào chúng nghe nhóc! Cá
sấu đó!

Cá sấu sao? Mèng ời! Xin thề là
tôi đã nghĩ rằng...

Ừ ừ, hẳn nhiên rồi... Có điều
tôi quá rõ về chúng mà...

TINTIN,
CỨU TÔI!

PANG

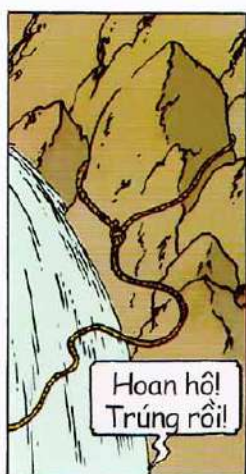
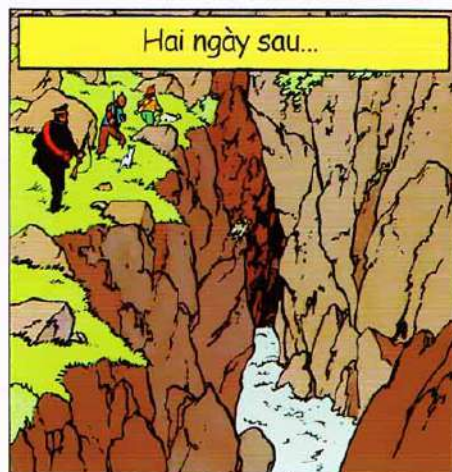
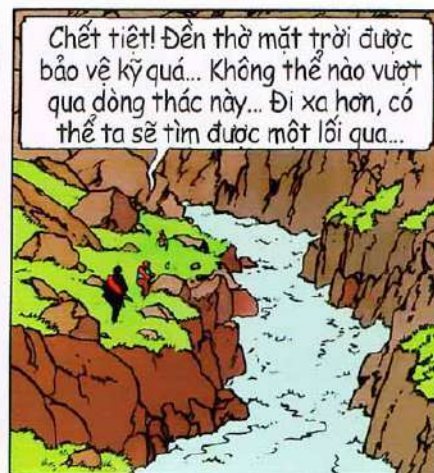
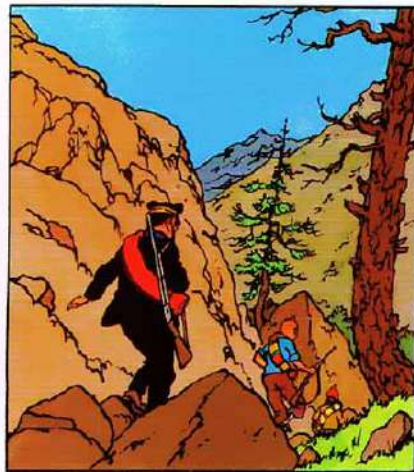
Hừm... Tôi... Ồ, cảm ơn nhóc
nha. Tôi... Cậu thấy rõ là...

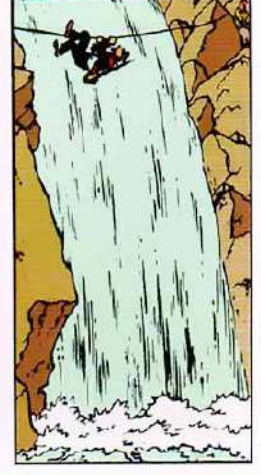
Quả nhiên rồi, thuyền
trưởng à! Nhưng giờ
thì nó cũng vô hại như
một thân cây thử
thiệt kìa...

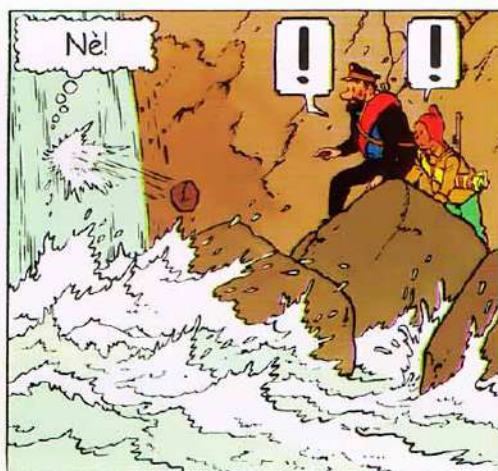

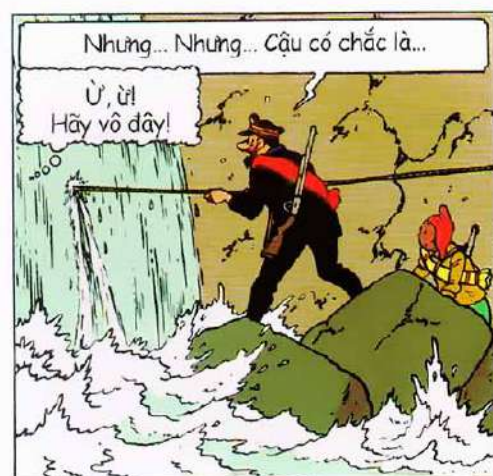
RẮC

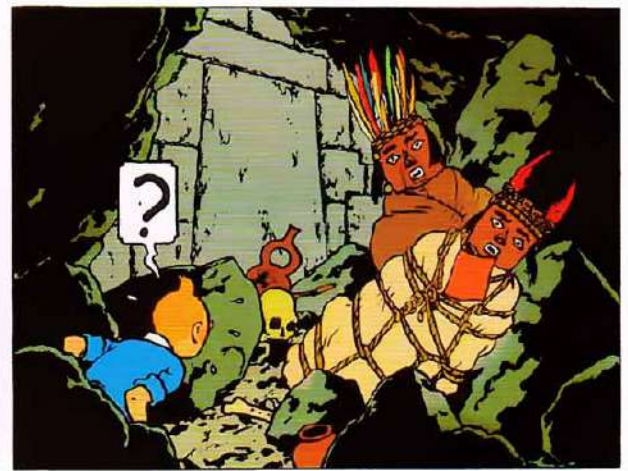

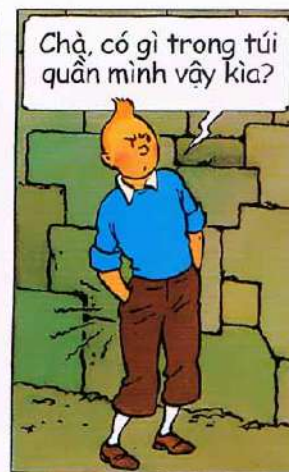

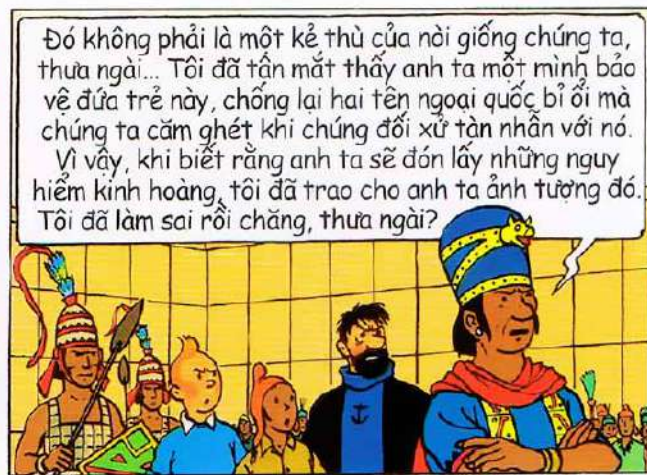

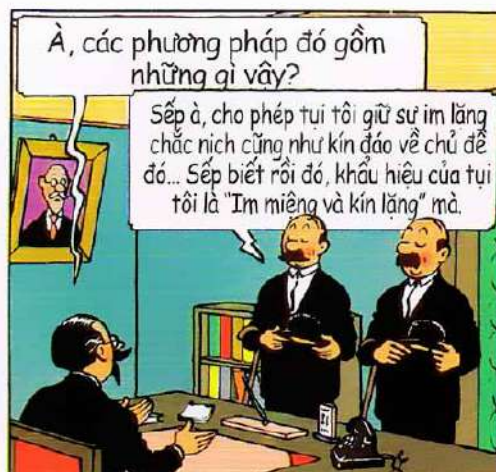
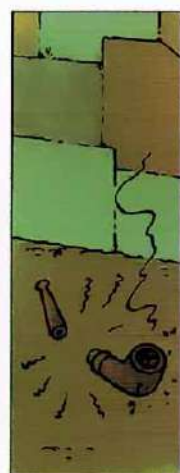

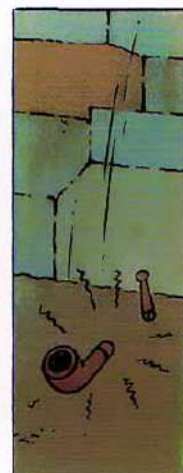
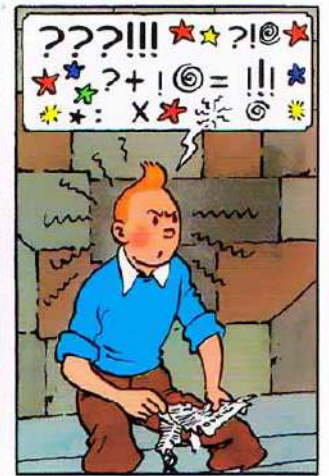
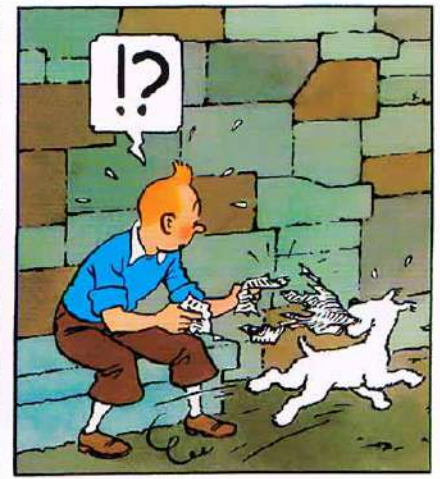

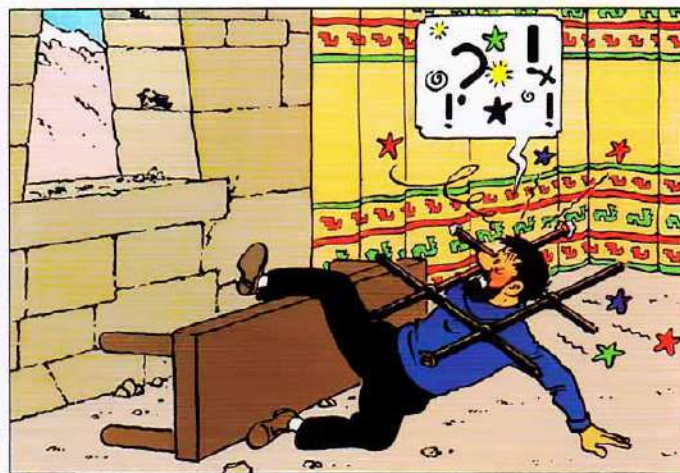

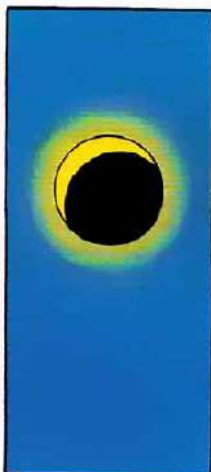
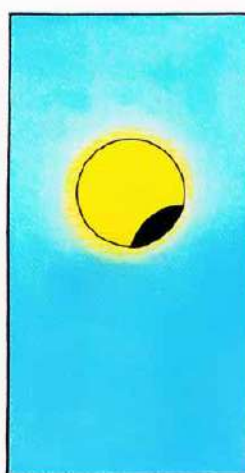

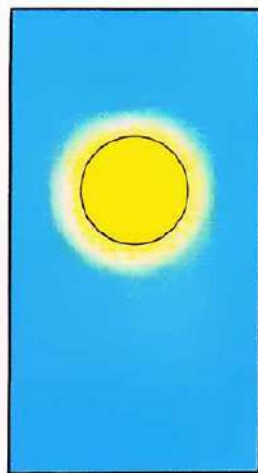
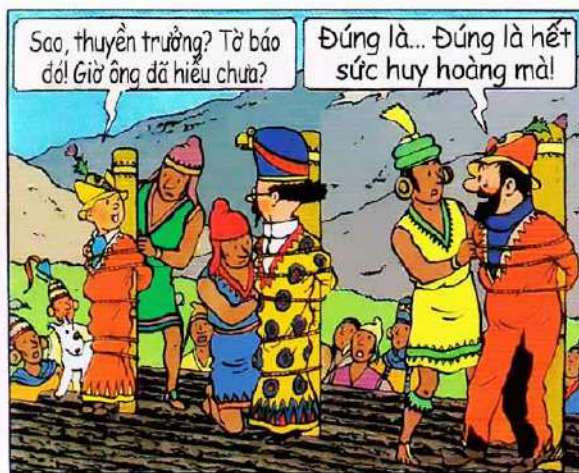
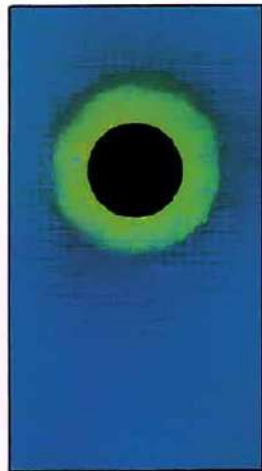
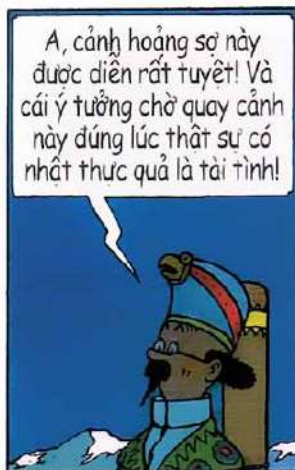

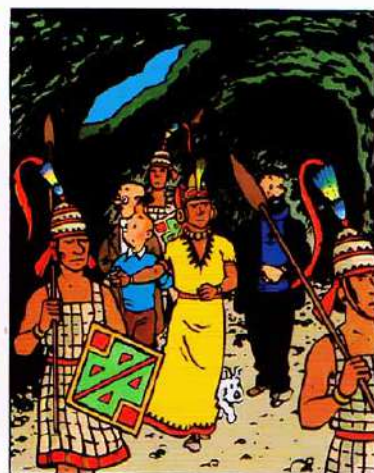

Sáng hôm sau...

Zorrino thân mến, em đã quyết định ở lại đây... Mình nói lời tạm biệt nha! Có thể một ngày nào đó, ta sẽ lại gặp nhau...

Tạm biệt bạn Tintin!

Trước khi các vị rời khỏi đây, hồi những người ngoại quốc cao quý, ta cũng muốn đề nghị với các vị một thiên ý...

Tôi biết đó là gì rồi, hồi con trai của Thần Mặt trời, nên tôi muốn trấn an ngài ngay lập tức về chủ đề ấy...

Tôi thề sẽ không bao giờ tiết lộ với bất cứ ai về địa điểm của đền thờ Thần Mặt trời...

Tôi cũng vậy, anh trai à, tôi xin thề: Rằng cái kích lớn sẽ nhai tôi rau rầu, và sẽ buộc tôi nuốt râu của mình, nếu tôi thốt ra một lời về chủ đề ấy.

Tôi cũng vậy, tôi thề sẽ chẳng bao giờ đóng một phim khác, cho dù Hollywood có xây cầu bằng vàng cho tôi. Tôi xin hứa!

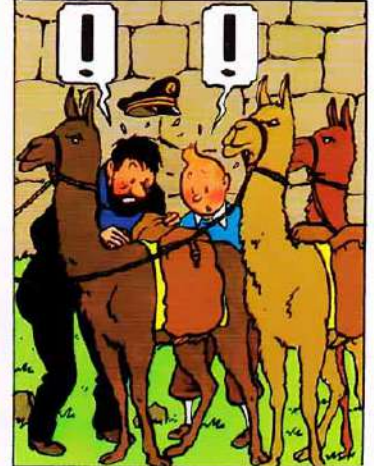

Cảm ơn, ta tin ở các vị... Kia là những người dẫn đường và lạc đà dành cho các vị...

Ngàn lần chết tiệt! Lại lạc đà...

Xin vui lòng mở ra xem một trong những túi mà bọn lạc đà này chở theo.

Sấm sét Brest ơi! Thật là phi thường... Vàng... Kim cương... Và đá quý nữa...

Xin cảm ơn ngài, hồi con trai cao quý của Thần Mặt trời, nhưng chúng tôi không thể nhận những món quà như vậy...

Dĩ nhiên là nếu ngài nài nỉ thì đành nhận vậy...

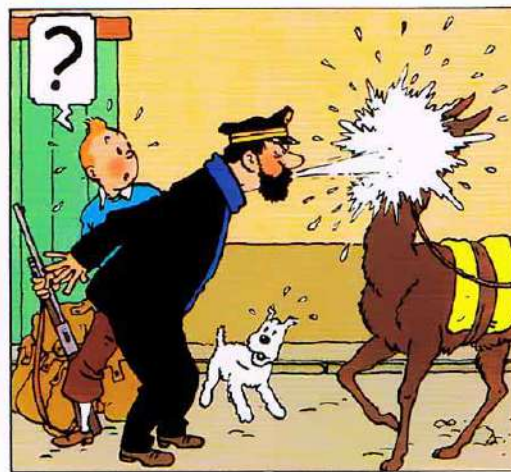

Ồ, đó chẳng là bao so với kho báu của ngôi đền này... Và lại, vì các vị đã hứa sẽ chẳng tiết lộ chi cả nên hãy theo ta...

Trong lúc đó...

HẾT